

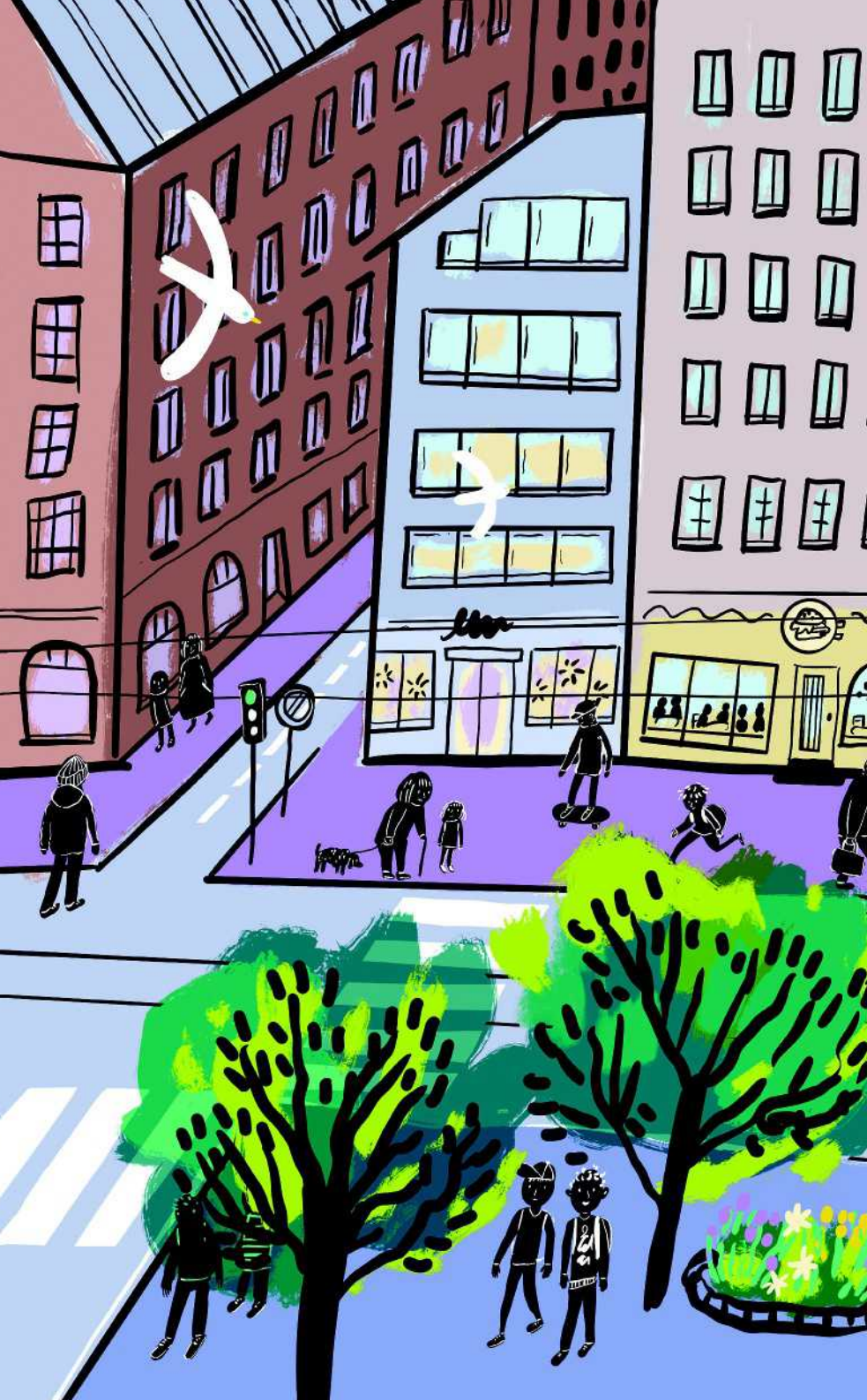
TEKSTI
Veera Salmi

ihan tavallinen
Fiona

KUVITUS
Emmi Jormalainen

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ
OTAVA

KADULLA

Oli kesäsyksy, oli aurinkosyksy, maailman paras syksy, ja se oli vasta alkamaisillaan. Tuntui ihan siltä kuin katu olisi ollut sirkus. Mutta katu ei ollut sirkus, vaan mun ikioma ja ihana kotikatuni. Enkä mä ollut mikään sirkuspelle, vaan Fiona Iltanen.

Fiona-nimestä oli yleensä aina jollain jotain sanomista, kai kaikista nimistä on. Ehkä kaikista ihmisistä keksittiin jotain, mikä niissä on pielessä. Prinsessa Fiona on Shrek-leffan hahmo, joka on kirouksen takia muuttunut vihreäksi jättiläiseksi. Vain suudelma voi muuttaa Fionan takaisin prinsessaksi...

Arvatkaas vaan, kuka juoksi jo päiväkodissa kuolaavien poikien töröttäviä pusuhuulia karkuun. Niinpä mä olinkin **NIIN** onnellinen, ettei enää oltu päiväkodissa.

Mä olin innoissani siitä, että viimein koitti yläasteen ensimmäinen päivä! Totta kai jännitti, mutta silleen kivalla tavalla. Yläaste tarkoitti sitä, että oltiin aika isoja jo, eikä enää missään vauvakoulussa. Teki mieli melkeen huutaa ääneen, en tiedä mitä, mutta jotain!

Mutta en siis tietenkään huutanut mitään.

Sehän olis ollut ihan hullua ja lapsellista,
ja tänään en todellakaan halunnut olla
kumpaakaan.

Me oltiin sovittu Lumin kanssa, että
nähdään uimahallilla.

Lumi tuli mäkeä alas iloisesti hymyillen, repun
hihnoista kiinni pitäen. Toivoin, että mun
tosi tosi turkoosiksi värjätty tukka olisi oikein
hehkunut auringossa.

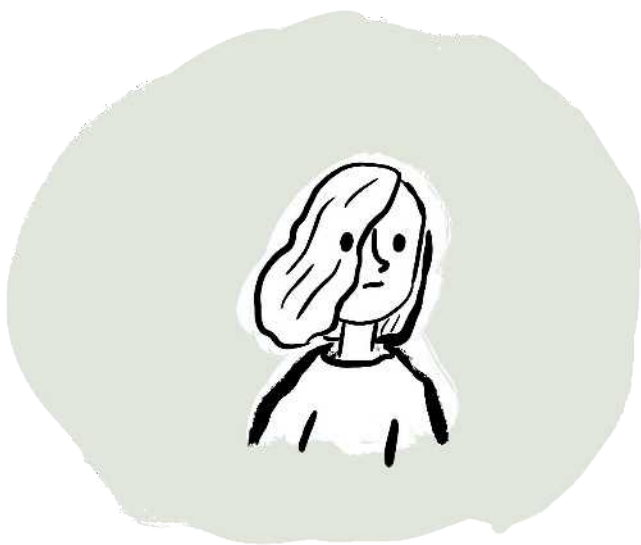

Lumin ilmeestä näki, että sitäkin jännitti. Sitä ehkä jopa vähän huolestutti.

Me oltiin tunnettu Lumin kanssa ihan pienestä asti, ja me oltiin ensitapaamisesta saakka oltu parhaat kaverit. Pienenä Lumi puhui aina mun puolesta päiväkodin aikuisille, kun mä en uskaltanut, ja kun me oltiin pari viikkoa sitten Linnanmäen kauhufestivaaleilla ja Lumia pelotti, mä pidin sitä kädestä kiinni. Niinpä mä pystyin kyllä pelkällä vilkaisulla näkemään, että nyt Lumi oli huolestunut.

— Kaikki menee hyvin, Lumi.

Lumi nyökkäsi.

KOULUN PIHALLA

Pieniä pilviä kerääntyi kuitenkin heti taivaalle koulun pihassa. Lumi näki vanhat luokkakaverinsa, katsoi kysyvästi muhun.

— Mee vaan moikkaamaan sun kavereita, mä sanoin.

— Helou! Hei! Kiva nähdä, Lumi, sieltä kuului.